

L' OLOTÍ.

SEMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA Y PORTAVEU
CENTRE CATALANISTA.

NOSTRES EDIFICIS PUBLICHS.

Hospici.

(Continuació).

Fa pochs mesos que han arribat á nostres mans y per una casualitat extraordinaria uns planos del Hospici, fets en 1777 y 1788. No son los originals d' en Ventura Rodriguez, pero son firmats per en Joan Penyó, y 's comprén que, ó son copiats dels originals, ó fets tal vegada per los deixebles d' aqueix mestre en vista del mateix edifici; alguns probablement siguin fets del mateix Joan Penyó. Siga com vulga, son molt ben executats, donan idea exactíssima del edifici, comprenen la planta baixa y primer pis, que es lo mes important, y sentim en l' ànima, no haver trovat lo de la fatxada principal; que deuria donar una idea magnífica del caràcter del edifici; que no s' pot dominar per aquest costat, á causa de haver-shi construït las casas que forman l' actual carrer del Hospici, carrer que de cap manera s' havia d' permetrer que 's construís per que tira per terra lo projecte grandíós del Bisbe Lorenzana ó al menys li fa molt mal.

Moltas estonas hem passat devant dels 'planos, estudiantlos ab gust, y cap hi á la fi, hem probat de combinarhi una idea, [que ja fa temps teníam al cap y que molta gent d' esta vila encara li tenen, y es, la de véurer si sería possible traslladarhi la Casa Consistorial, Jutjats, Tribunals, Presó, Museos y quantas dependencias oficials hi hagi, ó hi pugui haver en esta població. Pero hem de confessar lo desengany qu' hem rebut y la llissó que n' hem tret que tal vegada podrà servir á la corporació municipal, si escolta nostras rahóns desapasionadas y fillas del desinterés.

¡ Quína diferencia de véurer l' Hospici per fora y d' examinarlo per dins ! L' Hospici d' Olot no pot servir sino pera Hospici, es dir, pera casa, ahont s' hi mantenen los pobres, los infelissos, los

malalts; y de cap manera per altres objectes. Es un edifici construït y fet expressament per aqueix destí, tan com no 'l tindrà lo reclamará sempre. No te condicions per altre cosa y l' utilitzar lo per fins diferents, á mes de contrariar la voluntat del immortal Bisbe, y de nostres dignes antepassats, no 'servirá, sinó per estarhi malament totas las dependencias que si posarán.

Destinant lo grandíós edifici al seu verdader objecte, hi poden càbrer mil doscentas personas d' abdós sexes, ben espayosas; ab bonas condicions de ventilació, ab lo seu llit corresponent cada una, y habitacions pels directors y directoras ó germanas de la caritat; ab las oficinas que 's necessitan, y además ab un dormitori extraordinari ahont poden estar en cassos excepcionals, com serían de peste, ó de guerra ó altres calamitats, vuit centas personas; y aquest, que no s' ha pogut acabar per los cucessos que vingueren; y per la mort del célebre protector d' esta vila y comarca; es lo tercer pis, totalment diferent dels altres, per la seva construcció y distribució, encara en projecte, y que va ser pagat exclusivament per lo indicat Bisbe.

Ab aixó 's veu si nostres antepassats de cent anys enrera, estavan desproveinguts y si podían ser sorpresos per una calamitat pública, com ho hem estat ja algunas vegadas desde alashoras, sense tenir cap lloch a propòsit per aqueixos cassos. Y es també digne de notarse que 'l tercer pis del Hospici, 'podia servir pera hospital del cólera en cas de necessitat, sens haberse de comunicar ab las demás dependencias del edifici.

Pero torném al projecte de que parlavam de posar á dintre d' aqueix edifici, totas las dependencias oficials d' aqueixa vila, y examinem si es possible.

(*Seguirá.*)

CRISIS AGRÍCOLA.

REMEYS. — PER DOMINGO CALL (1).

Avants de comensar aquesta jornada, fruyt tant sols del bon desitj que, per una monomania de Patria, enclou encara mon reve-llit cor, permeteume saludí, ab tota la tendresa de mon pit catalá y de ma ánima espanyola, á la Lliga de ma volguda terra y á tots

(1) Degudament autorisats per son autor y per créurerlo de interès per nostre Agricultura, publiquem aquest important trevall.

los companys que, baix dit lema, tremolan la bandera santa de patria, treball y progrés.

Donantvos lo Deu vos quart ab la consideració y afecte que merexéu los que vos habeu dignat concórrer á aquest acte, comensaré á donar un vol entorn del terreno económic, per posarvos de manifest, com la Crisis present nasqué del descrédit y del descuyt, essent aixís que 'l crédit, després del factor intelligencia, figura en primer terme pera estimular producció, desenrotllar treball y proporeionar capital.

Crédit es diner; diner es medi y auxiliar poderós; deu tenir crédit qui te ó val. És aixís que lo que més val, perque se 'n cuida Deu, es la naturalesa, y eixa es la primera materia y lo incomparable taller ahont se troba per orde del Creador y en primer terme, la mare de totas las fonts de riquesa ajudada per sas bonas companyas, la intelligencia y lo treball, luego, lo crédit mes lògic, reproductiu, segur y ben empleat, es lo que obtinguin la Agricultura y sas industrias. Aquest senzill silogisme enclou lo tema que procuraré desenrotllar, contant ab la vostra may negada benevolensa.

L' Agricultura, origen de totas las industrias, causa de la propietat, llevat del primer treball que cumplint sa missió en la terra l' home va sellar ab lo suor de son front; element principal de vitalitat y moralitat; filla preferida de Deu, quals obras admira, declara y explota en benefici dels creats; constant escorcolladora dels admirables y portentosos secrets de la naturalesa, y objecte preferent dels homens, governs y nacions, jau olvidada en nostra patria, ab tot y gosar moltas de sas regions d' una terra y d' un clima privilegiats.

Ahont sia que s' troba un ser humá s' dedica, en major ó menor escala y perfecció, als treballs agricolas, ja que, ab ells, además de omplir sas necessitats primeras obeheix un precepte diví.

Te la Agricultura per títols de noblesa la historia de la humanitat, y en sa heráldica s' hi troba la ma de Deu. Diví es son origen interessant é inmillorable son passat; axis que sos títols y cuartels son tan antics com lo mon, y tan purs y sants com l' esperit creador que 'ls produhí.

En tots temps, y fins en aquellas terras ahont no ha arribat l' alé de la civilisació, s' aten y procura, en primer terme, possehir

terreno que conreular pera obtenir lo fruyt desitjat. Axis s' explica, com la tradicionalista Xina, conserva y guarda religiosament la festa á la Agricultura, y l' Emperador en persona sembra cada any, ab sa ma, las primeras y més desitjadas llevors. Comprenem que 'l territori indich, avuy inglés, avans de esser conquistat, ó millor dit, explotat, se trobés creuhat d' aatichs canals que no respectaren los industriosos y especuladors fills del carbó, sustituhintlos ab camins de ferro, y ocasionant, ab semblant atropello, é imprevisió, una temporada de fam que va costá millons de víctimas entre aquells senzills, pero inteligents pobladors. ¿Per qué necessitavan ferro-carrils ans que tot, si no hi habia carga indígena qué transportar?

Seguirá.

Correspondencia particular de «L' Olotí.»

REY Y MONJO.

Aquest es lo títol de la obra de 'n Guimerá, últimament estrenada, que tant temps há l' esperavam als aficionats al verdader teatre y á la verdadera tragedia. Las produccions «Lo fill del Rey,» «Mar y Cel» y d' altres que tan amunt y tan enllá s' han emportat son nom de nostre immortal trágich, feyan que esperessim ab dalé «Rey y Monjo», que per cert, acaba de justificar una vegada mes, lo fet d' apellidar á son autor lo Schespeare catalá.

Pels que som puristas en literatura; puristas ab las quatre parts en que 's divideix la gramática: Analogía, Prosodia, Ortografia y Sintáxis; puristas ab la representació exacte de la época que 's descriu; puristas en la unitat de lloch y de temps; puristas en lo desenrotllo de las accions escénicas, no mes anem al teatre trágich catalá, quan lo nostre modestísim Guimerá, engarlanda nostra escena ab una de sas obras, que á no trigar gayre, veurem que emprénen la volada vers á Italia y Alemania. Nosaltres tenim lo teatre com una escola, com un col·legi: Hi anem á apéndrer, á admirar y sentir bellesas. Tot lo demés, de fochs de bengala y artificials, enderrocaments de castells per la pólvora ó per la dinamita; crits subverssius y de mal gust, posant la ciencia per demunt del sentiment religiós, ha estat sempre condempnat per l' art y considerat com un medi monopolisador de ferse un públich, rebaixarli 'l sentit moral y corrómpre-li 'l gust artístich. perdoni aquesta digressió y anem al assumpto.

Plé de gom á gom, se trobava nostre teatre nacional en lo dia del estreno; lo mes distingit é ilustringat de la societat barcelonina, va fer cap allí; la animació era gran; l' ansia encara era més.

L' argument de la tragedia, está basat en un epissodi de la historia d' Aragó y Catalunya; lo cap pare de la obra, es lo monjo, com es de supo-

sar, que deixà ls' habits, per anarse á proclamar rey, (Ramir I d' Aragó), al saber l' estat agònich de son germá n' Alfons, ab lo patriòtich fi d' evitar un desquiciament de la nació aragonesa. Després que Ramir ha deixat successió y hereu á la corona, torna á ficarse al convent. Las lluytas que Ramir sosté ab sa esposa que l' estima de veras, pero que ho considera un sacrilegi, y l' haurá descobert á Gabin, aimant de sa esposa, constitueixen la trama principal de la tragedia, que 'l Sr. Guimerá la tejeix d' una manera admirable, gran y portentosa. Las escenas se succeixen una darrera l' altre ab molta naturalitat y grandesa; creixen y 's modulan gradualment com bola de neu; las impressións y cops d' efecte, naturals y delicats; los personatjes fidels trasllats de la época. Un tipo sobrepuja á tots los demés y es lo monjo; obra acabada y completa y que 's necessita ser escriptor do punta pera ferne una descripció fidel; es una verdadera creació artística, que avuy tant sols lo Sr. Guimerá pot pintarla. Lo llenguatge, la construcció y la versificació, correctes; si la tragedia per sí no valgues, la forma literaria l' evaluearia de sobras. Aquells endecassilabs lliures, plens d' harmonía y cadencia; áquella espontaneitat de llenguatge tan pur y tan castís; aquells pensaments tant justos, aquellas comparansas tan acabadas; aquellas imatjes tan vivas y senseras, donan á la nova tragedia, un carácter eminentment clássich.

En Guimerá quan escriu, ho fa ab lo cor y ab lo sentiment may enfosqueix sa vista lo brill del or, que de rebot se 'n va á anular las potencias intellectuals; aspira á una justa y honrosa gloria, á la que hi ha de volguer arribar, tothom que s' estimi á sí mateix y á la patria fins á formarse una verdadera escola com ha conseguit ja lo nostre Guimerá.

Un entusiasme gran fins al deliri regná en tota la representació; l' éxit fou grandió, com grandiosa es la obra; es per mí la tragedia de més vol y més empena, que fins avuy s' ha escrit; apart de defectes, fills del descuyt y una miqueta de deixadesa, repetesch que 's la concepció més grossa y mes ben desenrotllada que ha sortit de la musa d' en Guimerá.

En quant á l' execució, tingué molt que desitjar; en Bonaplata desempenyá bé son paper; de 'n Borrás, actor nou del Romea, no se 'n pot dir mal; las demés parts molt malament.

Una cosa vull contarli avans d' acabar, Sr. Director. En lo día del estreno, hi havia una part de publich disposada á fer fracassar la obra y pagada pera xiular al autor, com aixís succehí, pero que 'ls aplaudiments de la gent digne y decent, aufegaren sempre [aquellas demostracions, propias no mes de salvatjes y de conciencias envilidas. Per lo demés, l' estreno del «Rey y Monjo» fou un verdader aconceixement.

PERE RIUDEVILLAS.

Com en la anterior correspondencia, se tracta de aquilatar lo mérit de una obra que no havem vist y que sols coneixem per referencia, ja comprendrà lo Sr. Riudevillas lo mateix que los llegidors de nostre setmanari, que 'ns es forsa deixar tota entra pera 'l còrresponsal la responsabilitat de las apreciacions en ella continuadas.

Al Sr. President del *Centre Catalanista* de Olot.

Mon duenyo y amich: resulta de lo que tinch apuntat en ma última que los productos forestals que actualment se obtenen d' aquesta comarca son en molt menor quantitat de lo que rahanablement deurian ser, puig que tant las alsinas com los roures produheixen escás é insegur fruit per rahó del decahiment de las plantas, y lo mateix respecte á la fusta, carbó y escorsa que foran mes abundants y de millors qualitats ab un cultiu mes racional y acertat que al temps que aumentós progressivament la fertilitat del sol produhis plantas de vigor y senceras que talladas en temps oportú fessin lloch á altres de mes joves. Los pins encara donan menos, de tal manera que en algúns punts en que viuhén interpolats ab las alsinas son tallats com á plantas danyinas y res se trau d' eils.

Las terras baixas que limitan la plana, y la falda del Pirineu seguint lo curs del Fluviá hasta trovar la cinglera basaltica de Castellfullit son bastant pobladas de oliveras. Las que foren plantadas ans d' aquest sigle son en sa major part bordas, de distintas varietats, que donan un oli exquisit mes en poca quantitat, y las que ho han sigut posteriorment casi totas son de la varietat que 'n dihem *argudell* ó de *lley*, qu' es la mes domesticada, de majors y mes segurs rendiments si bé que de qualitat mes vasta, y se plantaren gayre bé totas junt ab la vinya á cens enfiteutich comunment estipulat de paraula, desvastant boscos y herms, y raras vegadas utilisant terras de conreu, desapareguent aquella al cap de vint y cinch, trenta ó quaranta anys segóus las circunstancias.

Algúns propietaris han escullit ab bon acert las devalladas de cara al Migdia, ó be á sol ixent ó Ponent de las serras, y altres menos avisats s' atreviren á plantar las pendents mes sub-tadas sense cuydarse de ferhi las degudas rasas per desviar las ayguas pluvials, donanlashi peu á que arrastrin las terras á los fondals y deixin al descubert gran número d' arrels de las oliveras, que ab tals condiciones no sols donan poch fruyt sino que acusan ab son aspecte decaygút una decrepitud prematura als cinquanta ó xexanta anys d' edat, quant tots sabem que sa vida regular se compta per sigles.

La poda se fa per lo general ab inteligencia y destresa y lo cultiu no ab l' esmero que aqueix arbre requireix, ja que com mes bé se 'l tracta mes dona, essent un dels mes agrahits si 's pot dir aixís als cuydados del home; y de abono, exceptuant algúns olivars en terras fondals prop dels pobles ó de las masías que'n reben bastantment, pot assegurar-se que n'estalvian mes que no'n consumeixen, y en proba d' aixó basta dir que molts no'n reben d' altre que 'l que resulta de las pelías dels seus marges que 's fan allá per los mesos de Setembre y Octubre á fi de falcitar la cullita de las olivas. Mes aquest singular cultiu sense abonos dona lo que deu donar de

justicia: escassetat de fruyt que ni paga los gastos de conreular la terra, y aquesta errada pràctica prové á mon entendre de observar nostres pagesos que los olivars que plantan donan en los dotse ó quinze primers anys abundant y hermosíssim fruyt, tant quant se'n pot exigir de sas tendras y petitas copas, sens posarli comunement adob ni abono de cap mena, mes no reparan que aixó y lo creixement ràpit y esplendit que fan las jóves plantas es degut, á part del cultiu ó esponjiment de la terra, als abonos animals vegetals y minerals que ella té en depòsit al ser reduhida á cultura y plantada, y que aqueixas substancias se fan en gran manera assimilables per las oliveras y atquireixen una gran potencia fertilisant ab las sals que 's forman mediant l' acció del foch al *cóurer* las compostas; empero aqueixa reserva de materias fertilisants que la pròvida naturalesa guarda, be que s' acaba, y com l' home abusa de tot no's cuyda de remplassarla ab altres, precisament quant las necessitats van creixent mes cada dia al tenor del dessentrotllo de las plantas, y per aixó es que al arriivar aqueix cas, que sol ser á las edats que he citadas, se veuhen vegetar ab pena y donar mes escàs lo fruyt de dia en dia, y lo que era un goig, una esperansa y un cultiu profitós se torna en una plantada migrada, que ni deleyta la vista ni recompensa 'ls afanys y trevalls del que la cuyda.

No puch menos de recordar aquí 'l treball costosíssim que revela una constancia admirable, 'l que s' observa en algunas devalladas rocatosas conegudas ab lo nom de *garrigals*, d' aptitud especial per la producció del oli y la del vi, consistint en aixecar y esmenussar verdaderas penyas, aplogar lo sens fi de pedras soltas que cubreixen lo sol y de totas ellas formar vistosas y ordenadas parets paralelas entre sí que simulan extensas escalinatas y serveixen de mural per nivellar las terras y facilitar son cultiu, y encara que sia traspasant una mica 'l cercol que tanca aquest mon petit treball cito los pobles de Vilanant, Avinyonet, Sistella, Terradas y Llers que'n l'espay pot ser no mes de dos centurias han convertit en extensos y hermosos olivars serraladas nuas en que sols hi blanquejava la pedra calsinal allí ahont no hi verdejava l' agresta é improductiva garriga, empleanthe sumas enormes de treball que no's pot concebir sinó visitant aquells llochs, verdaders monuments del poder é ingeni d' un poble treballador.

Son afectíssim A y S. S.

LO CORRESPONSAL.

La Garrotxa d' Ampurdá 11 de Febrer de 1890.

Noticias generals.

Una respectable Comissió de Propietaris de aquest partit, composta dels Srs. Mas de Xaxás, Solá de Morales, Serrat, Calvo, Co-

dina y Traver, ha passat á Girona á fi d'apoyar personalment devant de la Exma. Diputació provincial lo recurs fet y firmat per los principals Contribuyents d' aquesta terra, en contra de las cartillas evaluatorias proposadas per la Administració d' Hisenda de la Provincia que, sens mes rahó que la de qui governa mana pretén imposarnos, havent rebutjat las donadas per los pobles degudament defensadas y justificadas ab datos irrefutables d' acort ab las instruccions generals estudiadas ab tota detenció per la Junta de la Lliga Agraria de aquest districte.

No faltaria mes per donar lo cop de gracia als pagesos de nostra terra, que en la major part llensarian las eynas si sabian de quin altre modo guanyar un rosegó de pa per sas familias, que doblarlos hi la contribució que avuy ja no saben com pagar sino quitantsho de la boca.

Ab lo present número repartim á nostres lectors lo prospecte de la *Il·lustració Catalana* revista artística en que colaboran los mellors conreadors de nostra literatura, tant de Catalunya com de Valencia, Mallorca y Rosselló, en quant á la part de lletres; y en quant á la part de grabats publica composicions dels millors artistes de la terra catalana y ha donat á conéixer en nostre país las láminas á dos tintas que han obtingut tant d' éxit. No sabem si elogiar una publicació que porta 11 anys d' existencia tenint tant reduhit, per rahó del idioma en que 's publica, lo camp de la suscripció y que además meresqué que lo jurat de l' Exposició Universal de Barcelona de 1888 li adjudiqués una medalla d' or; nos sembla que lo dit basta y sobra pera fer son elogi.

Hem rebut lo primer número de *El Sanpolench* setmanari defensor dels interessos morals y materials de Sant Pol y portaveu del Centre Catalanista de dita població. Li tornem lo saludo que dirigeix á la premsa.

Es curiosa la historia que fá, *La Voz del Pirineu* setmanari de Puigcerdá, de dos personatges francesos que després de haver permanescut tres ó quatre días en dita població donantse tó de potents, tingueren que abandonar-la cridant viva 'l rey deixant al pobre fondista y algún altre lo trist recort de la invenció del nou art de viurer á costas del próxim.

Havem rebut d' un suscriptor una observació referent á la manera de donar los preus del mercat queixantse de que donem lo preu del hectólitre en compte de donar lo de la quartera de vuitanta litres que es la mesura que serveix pera las transaccions en nostre mercat. Sentim no poder accontentarlo perque las notas de preus que publicam no son presas per la redacció, si no que las debem á una persona que 's pren la molestia de proporcionárnoslas y pensant fernos un favor que li agrahim se pren la molestia de fer las reduccions necessarias pera donar los pres en hectólitres perque d' aquesta manera tothom de nostra vila y de fora ab una sensilla operació aritmética pot buscar mes facilment la correspondencia del preu ab la mesura usada en son respectiu mercat.

Havem rebut també varias solucions?á las xaradas dels números anteriors algunas en vers que no publicam perque si se 'n fes costum hauriam de dedicarhi massa lloch, y no 'n tenim gaire.

Lo dimars passat alguns individuos dels partits republicáns se reuniren en convit en dos de las fondas de aquesta vila, al objecte de recordar la fecha del día 11 de Febrer. Durant ell una música deixá sentir als transeunts los acorts de la Marsellesa y de alguna altre tocata.

Lo dijous llardé se ha celebrat com de costum encara que lo desapacible de la tarde no favoreixia la sortida al camp.

Per conducto autorisat y fide digne sabemq ue se treballa activament en la construcció del envigat de ferro del pont nou de la carretera de Santa Coloma; y además se 'ns ha assegurat que la feyna no se deixarà de má fins á acabarla y deixarla en son lloch. Donem á nostre diputat las gracias per sas gestions y als olotins la enhorabona, perque prompte tindrem lo pont que s' ha fet esperar tant temps y que tant convé.

La *estudiantina* que tots los anys acostuma sortir á la tarde de la diada d' avuy per los carrers d' esta Vila, á fi de recullir caritats per los pobres acullits en lo Sant Hospital, la compondrá, en guany, los individuos de la orquesta municipal.

Estadística Telegràfic-postal de la Administració de Olot.
 ANY 1889 TELÈGRAFOS.

		N.º de desps	Valoració	
Expèdits	Telègramas oficials.	531	939	10
	Id. particulars.	1672	1620	98
	Id. internacionals.	31	143	90
	Id. de servey y escala.	85	90	20
	TOTALS.	2319	2764	18
Rebutos.	Telègramas oficials.	852	se valoran en las estaciones d' origen.	
	Id. particulars.	1903		
	Id. internacionals.	51		
	Id. de servey y escala.	264		
	TOTAL.	2070		

La organització d' aquest servey permet formar estadísticas rigorosament exactas, tant del servey cursat com del material gastat de líneas y estaciones.

CORREUS.

VALORS DECLARATS.

	N.º de plechs	Val. declarat		Drets de frn.		Id. del segur	
		Plas.	Cén.	Plas.	Cént.	Plas.	Cént.
Expèdits pera Espanya.	27	41,659	50	38	90	41	70
Id. pera l' Extranjer.	14	17,250	»	14	50	17	30
				53	40	59	
Rebutos d' Espanya.	80	84,632	»	} se valoran en son origen.			
» de l' Extranjer.	12	2,025	»				
TOTALS.	133	145566	50				

CERTIFICATS ORDINARIS

Expèdits pera Espanya y l' Extranjer 570

CORRESPONDENCIA ORDINARIA.

La índole especial de aquest servey no permet pendre datos diaris per lo qué en los meses de Setembre y Mars de cada any se forman estadísticas de la correspondencia rebuda inclouhnti la de las carterías dependents de cada Administració.

Los següents datos son de la última estadística, ço es; de Setembre proppassat.

Cartas ordinarias.	6,256
íd. certificadas.	56
íd. del interior.	8
Tarjetas postals.	10
Mostras de comers.	36
Medicaments.	1
Plechs oficials.	362
Impresos.	36 pes 14,390 kilog.
Periódichs per suscripció.	4,560 pes 67 kilog.

La correspondencia ordinaria y certificats expèdits son poch mes ó menos en número igual als rebutos.

REGISTRE CIVIL DE OLOT.

Noticia dels naixaments y defuncions ocurregudas desde 1.er de Janer prop passat als 11 del corrent.

Nens—15.

NAIXEMENTS.

Neuas—11.

DEFUNCIONS.

Homens.

Sr. D. Ramón Surroca.
 Ilm. Sr. D. Ignasi Bassols.
 Sr. D. Pere Surinyach. .
 » Joseph Cels Nogué,
 » Miquel Vallmajó.
 » Joan Corubi.
 » Joseph Orriols,
 » Joaquim Robiola.
 » Joseph Collell.
 » Joan Pau Vilanova.
 » Pere Donat.
 » Esteba Cabanyas.
 » Pacífich Porciolas.
 » Maurici Planagumá.
 » Rafael Traveria.
 » Esteba Campreciós.
 » Bonaventura Griera
 » Joseph Font
 » Francisco Martinez.
 » Francisco Soler.

Total 20.

Donas.

Sra. D.ª María Pujol y Bastons.
 » María Pairó.
 » Magdalena Clará y Corominas.
 » Magdalena Llongarriu.
 » Ramona Prat.
 » Jerónima Maricillach.
 » María Macias.
 » Antonia Juliá.
 » María Augá.
 » Lluisa Espigulé.
 » Angela Celletl.
 » Celestina Vilá.

Total 12.

Legislación.

Boletín Oficial del día 7 del actual.—Contiene el Real Decreto (de importancia para esta villa) aprobando el proyecto reformado de obras de terminación del trozo de Olot á San Esteban de Bas, correspondiente á la carretera de Santa Coloma de Farnés á San Juan las Abadesas.

En el del día 10 nada se contiene de interés general; como tampoco en el número correspondiente al día 12.

Gacetas de Madrid correspondientes á los días 6, 7, 8, 9 y 10 no contienen disposiciones de interés general.

En la correspondiente al día 11 se inserta el Proyecto de Ley de Presupuesto para la Isla de Puerto-Rico.

EXTRACTO

DE LA SESIÓN DEL ILMO. AYUNTAMIENTO 12 FEBRERO DE 1890.

Como de costumbre celebró nuestra Ilma. Corporación municipal la sesión pública ordinaria correspondiente á dicho día que presidió el Sr. Alcalde.

Leída y aprobada el acta de la sesión anterior tomáronse los siguientes acuerdos.

Aprobar el plano del edificio que D. Juan Guytó fabricante y vecino de esta villa trata de emplazar en la calle de Santa Pau.

Que á propuesta de la Comisión de Fomento continúe sobre la mesa la solicitud y plano del edificio que trata de construir D. Gaspar Salgueda en la calle de San Ferreol, al objeto de practicar sobre el terreno un detenido examen antes de dictaminar la citada Comisión.

Y finalmente ceder en principio para el próximo verano el Teatro de esta villa á la Compañía Catalana que dirige D. León Fontova, sin perjuicio de las dificultades que pudieran surgir al estipular las bases del convenio ó contrata.

MERCADO DE OLOT.

Precio medio en el viernes 14 de Febrero de 1890

Trigo	á 20'00 Ptas. hectólitro.	Maiz	á 12'50 Ptas. hectólitro.
Mezcladizo	á 15'00 » »	Cebada	á 11'00 » »
Centeno	á 14'00 » »	Avena.	á 10'00 » »

Secció religiosa.

Avuy Diuenge 16 de Quinquagésima. S. Juliá y cinch mil companys mrs. S. Gregori X papa y cfr. Sta. Juliana vg. mr.—(I. P.)

Dilluns 17. S. Pere Tomás b. y S. Aleix de Falconeri cfs.

Dimars 18. S. Simeón b. y mr.—Se tancan las velacions.

Dimecres 19 de Cendra. S. Conrado S. Alvaro de Córdoba confessors.—Abstinencia de carn.

Desde avuy fins al 13 de Abril se pot guanyar (I. P.) cada día y dejuni tots los dias de la Cuaresma fins lo dissapte sant inclusiu, menos los diumenges.

Dijous 20. S. Lleó b. y cf.

Divendres 21. S. Felix b. y confessor.—Abstinencia de carn.

Dissapte 22. La Cátedra de S. Pere en Antioquía y S. Pascasi bisbe.

QUARANTA HORAS. —Continúan en la iglesia Parroquialdurant la santa Cuaresma y terminarán en lo dissapte de Passió.—La exposició de S. D. M. comensa á las 5 y mitja,